-δαγ.]

Ιδομενὰς καὶ σπιλεαπεὺς ἰσὸν ἀπὸ τῶν λαφύγων χαλκὸν διακόσμαν, ἰσὸν δ' ἕκαστον ἀνδὶ ἑξήκοντα. Κεγχρίδας μάλιστα ἀπὸ κέγχης. Κεγχρὸν μέλαν καὶ ἐνθρύπτον.] Κεγχρὸν βραχὺ ῥάκιον, ὅθεν Εὔπολις. ὁ πάνυ ταχὺ εἶψας σφὶ ἴσον ἀναβάλλει τὸ κεγχρόν. Κειλόδαμαν τὸ γαλᾶν βοιωτοί.] Κείβατον οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν οἷον κειδῶν βαῦνον, ἰσχάδι κάρυινον [Κείξει, λείξει. ἀπαχνὲς καὶ μικρόν.] Κειναμῶνα, σπιλαξαμῶνα. [Κειὼ αὐτελιγμένων. ἰὸν Ἀθήνησι χαλκῆν κυρίττοντα καὶ ῥυβδίζοντα κέρκον.] Κειθάλη, πόλις ἰῶν ἐν Χερρονήσῳ καλοικιδεῦσα τὸ Ἀθηναίων ἰῶν μετὰ Μιλτιάδην ἐκεῖ παροικησάντων. Κεῖα λεοφεῖα ἀσπίδια, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων, ἐπεὶ τὰς φάλαγγας ἔδει πλήττειν. Κειναὶ δῆμα τῆς Ἀντιοχίδος Κεκρ. Κεῖς διακονίαν παρὰ τὴν παροιμίαν. κεῖα λεοφεῖα· κυρίττει γὰρ τὰς ἰσχάδας. Κείσακρις κῶμα, ἔθος ἦν πολυτελὲς μάλα. ἰσῶσι φασὶν ἔγχελυν δεῖν, καὶ τὸ κάλλιστον ἰῶν προβάτων ἀπάγειν, καὶ τὸν Κείσακριν ἀναλεῖν αὐτήν, φασκομένην δὲ αὐτῷ καὶ ὄναρ κελεῦσαι καταφάγαι αὐτήν. τὸν δὲ μὴ φρονοῦντα παραγαγεῖν ἀποδόσθαι. Κείσεως δοκιμασίας. ἀκολουθίας. Κείσις, ἐξέλασις. ψῆφος. βάλανος. Κειλὸς σπήλαιον. Κεοκίνων τοῖς ποδὶ κεῶσιν. ἢ σπεύμασιν [Κεόκαι, ψῆφοι παραθαλάσσιοι. Κεόκην νῆσον λέγουσι· καὶ κατ' ὀλίγον δὲ πᾶν τὸ εἰς λεπτὸν ἀγόμενον νῆμα ἐκάλουν. ὅθεν καὶ τὰ μυελώματα νήματα λέγουσι, ὡς Ὅμηρος· νήματι κοκκηΐῳ βεβυσμένον. καὶ Εὐριπίδης.] Κεόντιος ὁ ἐκ Κέω καὶ μιγεὶς ἰῶν θεῶν. Κεόκοι, εὐδιάκτη. [Κεοκῶν οἱ μύσται ὡς φασι κεόκη τὴν δεξιὰν χεῖρα καὶ τὸν πόδα ἀναδοῦνται. Καὶ λέγεται τὸ κεόκων. οἱ δὲ ἢ τὴν στολὴν κεοκῶ καταστέοντες.] Κεόντας κλιμακίδας [Κεοταλίζειν, ὅπερ τῶν χειρῶν κεολεῖν, ἀλλὰ διὰ κεολάδος τῆς κεοταλιστάδος, ὡς Εὐριπίδης φησὶν ὁ κωμικὸς περὶ τῆς ~ νύκτιπόλης λέγων.] Κεοτιχάλκεα, ἀεχαιόλεκα· μυελώδεα. Κεολῆσαι ἐπαινέσαι ταῖς χερσίν. Κεόλον τὸ δὲ ἐπὶ τῶν ξύλων δεκτέον. Τὸ γὰρ ἔντερον πάντοθεν ὅμοιον καὶ μηδαμοῦ ἔχειν διαφοράν, ἀλλ' εἶναι λεῖον ὁμαλῶς. διὸ τῶν ἀπ' αὐλῶν λέγουσιν ὑγιέστερον κεόλον. Κεολιῶν, κυνέων φθαρεῶν. [Κευτέλλαι ξύλινα σανιδώματα, ἐν οἷς τὰς ἐλαίας σπάσιν. οἱ δὲ κεόλαλον ὀνομάζουσι τὸ αὐλητικὸν τὸ βάλανον. Κεσσ.....λα γράμματα· ἀπὸ τοῦ παρακεκόφθαι καὶ μὴ ἀθέως λέγειν.] Κεσσιδημῶν, ἀντὶ τοῦ θεσπιδεῶν. [Κεσσιμελεῖν, φανῦλας μελεῶν. Κεῦσις, ἀναλογισμός.] Κεύβδην λαθραίως. Κευμίνους, δόλιος. πανοῦργος. Κεφυλὸς πλάσμα ἰσχνῶν εἰς ὀξὺ λῆγον· ἐκαλεῖτο δὲ τὸ τοιοῦτο ὑπ' ἀνδρῶν ἔθος. Κόευμβος δὲ ἐπὶ γυναικῶν. Σκόεπος δὲ ἐπὶ παίδων. Καὶ Θουκυδίδης· κεφυλαὶ ἀναδούμενοι. Κεφυλὸς κυρίως εἶδος ἐμπλοκῆς ἐστι καλὰ Θουκυδίδην. Κεφύλης ἕλξος ἐπὶ ποδῶν· ἀπὸ ποδοβούχου δύο πόδας ἔχοντος. Κεώλη ὡς κόλαξ· ἢ κοιλώδη κεφάλη [Κεωτικὸς δῆμος Λεοντίδος] Κηδόνες, ~ τετιδότι ἰχθύες. καὶ θηρίδια· καὶ ἐπ' εὐτελείας τῶν ξύλων ἐκφύσεις. Κληματίδην, τὸν χλήματα πολλὰ ἔχοντα. ἔθος Λυκίοις. Κτίλος ὁ προηγούμενος τῶν προβάτων κριός. Κλισίας Διὸς ὅτι τὸν Κλήσιον Δία ἐν τοῖς τεμένεσι ἱδρύοντο. Κλησιφῶν εἷς τῶν δέκα πρέσβεων τῶν μετὰ Δημοσθένους καὶ Αἰσχίνου πρεσβευσάντων. ἔλεος δ' ἂν εἴη τὸ ψήφισμα τὸ περὶ τοῦ ἐλεεινοῦ γεγραφως ~ Δημοσθένει, καθ' ὃ καὶ λόγος ἐστὶ τῷ Αἰσχίνῃ. Κύαθος ἀνθλητήριον μέλος ὑγρὸν ᾠδῶν δύο. Κυαμεύσας κύαμῳ ψηφοφορήσας ὡς ἐρρώνητο οἱ βουλαί. Κυαμωλεὼς ἀπὸ τοῦ ἐν τοῖς ψήφοις κυάμου [Κυαμίτης ἡρῴος ἦν ὄνομα κύριον. Ἴσως δὲ ἐξ ἐπωνυμίας τῶν κυάμων, διότι παρ' αὐτῷ ἐκτήρυττο οἱ κυαμίται ἀγορανόμοι. ἢ ὅτι ὁ κύαμος ἐπιπεφόρητο παρ' αὐτῷ. Κυάμου λαχεῖν, νόμος ἦν ~ Ἀθήνησιν ἄρχοντας ἐκ τῶν κυάμῳ κληρωτῶν.] Κυάνεοι μέλανες. Κυανοχαίτης, μελανόθριξ, ποιφυρόδρις ὁ Ποσειδῶν. Κύβηβον θήκη μελιττῶν. Κυβεία, παιγνίδια [Κυβεῖα ἐπὶ τῶν παραλόγων ~ πραγμάτων ἔλεγον. Κυβηβᾶν, μαίνεσθαι, ἐνθουσιᾶν. Κύβηρος ὁ καθηγούμενος τῆς χορείας τῶν θεῶν ἐκ τοῦ φέρειν τὸν Ἀφροδίτην ἐπὶ Φευγῶν καὶ Δυδῶν Κυβήβην λέγεσθαι. Κυβεωλὴν τὸν περὶ κέγχρος κυβδόντα. Κύβηβον, Καλλίνου θράττας τὸν θεόφρατον. Ἴωνες δὲ τὸν ~ μεγεκυέτην καὶ Φάλλον νῦν καλούμενον· ἴσως Σιμωνίδης] Κυβηλίσαι, παλεκίσαι. Κύβηλις γὰρ ὁ πάλακνος [Κύβηλις, μάχαιρα ἢ ἵππος βοῦς τραχηλοκοπεῖ. Κύβηλις ἀρχαῖον κεφαλῆς ὡς πυξίς. Κύβηλος ~ τυροκνήστις. Κυβηλίνδα ἐπὶ κεφαλὴν φέρειν ἢ καλὰ νάειν. Κύβηπον Ἴωνες τὸ ἄκρον τῶν ἀγκώνων. ἴσως ~ Ἐπιχάρμου.] Κῦβος πᾶν τετράγωνον. Κυβάζεσθαι λοιδορεῖσθαι. Κυβαδανασεύς, δῆμος φυλῆς τῆς Παντιονίδος
Κυβοιδοπᾶν ἢ ἀπὸ δήμου τῆς Ἀττικῆς. Κυβοδοπᾶν ἱερέασιν. [Κύβαρα πλοίκεια ἄττα. παρ' Ἀνθηφάνει τὸ ὄνομα.] Κυβαντίδαι δῆμος τῆς Αἰγηΐδος φυλῆς. Κυβάλιμον εὔδοξον. ἄγιον. σωτερικός. Κύβιον τὸ δόρυβος τετράγωνον. Κύβις τὸ ἔνδοξος. Κῦβος ~
χ ἐπὶ τῶν ἰχθ. λοιδορία ἀξυστικῶς. Καὶ παροιμία· κύβις δίκην ὀφείλειν χουνοφανῆ ἑπτάλαντον. Κῦβος γαυρὸς, λιμὸς, ὄξος, φήμη. Κυσὶ φεννᾶ. Κύειν τὴν ἐν γαστρὶ ἔχουσαν λέγουσιν. [Κυζικηνοὶ ταλῆρες οἱ καλοὶ, μέτρα δεῶν ἔχοντες.] Κύζηθρον, ἡ ἀσαφὴς τῶν κυνῶν βοή. Κυδήεσσα ὅτι προσκύνους Κυδήροις. ὡς Ἡσίοδος φησιν. ἀλλ' ἡ ἐν αὐλῇ κυθυμένον ἔχουσα τὸν ἔρωτα οὐ πάλιν ἀφίησιν. Διὰ γὰρ τῶν κέντρων ἔχει τὴν ὁλκήν. Κυδήειον ~ Κυδηρεόν. δῆμος τῆς Παντιονίδος. Κύδνοι Κύδνος μία τῶν Κυκλάδων. Κυκᾶ τετράπλευρα. [Κυκᾶν τετράπλευρα τὰ ἀλφιτα] Κυκεὼν πόμα ἐκ διαφόρων μιγράτων κυκωμένων. Κυθήρα, τετραχῆ· συμφορά, σκυθρωπός. Κύκλα, Τετράς. [Κυκλάμινος ὁ ἐπὶ τῆς κορύμης καρπὸς οὗ οἱ πλησίον φαγόντες καφαλαγῶσιν, διαλαλῶσιν. ἔστι δὲ καὶ ἕλκος τοῖς ἐκφύσεις κυκλοειδεῖς.] Κυκλήσομεν ἀναζητήσομεν. Κυκλοβόρος, πολυφάγος τῆς Ἀττικῆς. [Κύκλιον χορὸν ὃν Ἀρεσιν ἐν Κορίνθῳ πρῶτος ἔστησε.] Κύκλοι, κύκλοι ἐκαλοῦντο οἱ τόποι ἐν οἷς ἐπολοῦντο ἵπποι. ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ τοῦ κύκλῳ περιιέναι τοὺς πολεμίους. Κυκλοφορεῖσθαι, καλὰ κύκλον φέρεσθαι ἢ κινεῖσθαι. Κύκλωπες ~ Ἄρειοι ἄνθρωποι. [Κύκνοι τὸ μὲν ζῷον δῆλον. ἔστι δὲ καὶ εἶδος πλοίου. ἴσως ὅτι κύκνος καλὰ τῆς πρῴρας τῆς ναὸς ἐκλελύπασι, ἀπιστοῦμεν ἐνίοις.] Κυφκώμενος, ταραττόμενος. Κοῖλα, τὰ ὑποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν μέση. Καὶ κυλλοποδιῶν ἐπιπλαγῶν οἰδῆ ταῦτα. [Κυλάφαβις γυμνάσιον ἐν Ἄργει ἀπὸ Κυλαφάβρεως τινος.] ~ Κυλινδεῖ, κυλίει· ἀπιφέρει. Κύλιξ, φιάλη πολήιον. Κυλίχνοδα, τὴν Ἰταλικὴν πυξίδα. ἐν ὅλῃ δὲ καὶ τὴν λιβανωτίδα. Κυλλήσπεις, ἰσχὺς ὄρεις ἄλλως Αἰγύπτιοι] Κυλλὸν πῆχαν ἢ πῆχα χωλὸν πρὸς τῷ ἡμίσει ~

ἐν ᾧ

http://digital.slub-dresden.de/ppn346246385/31